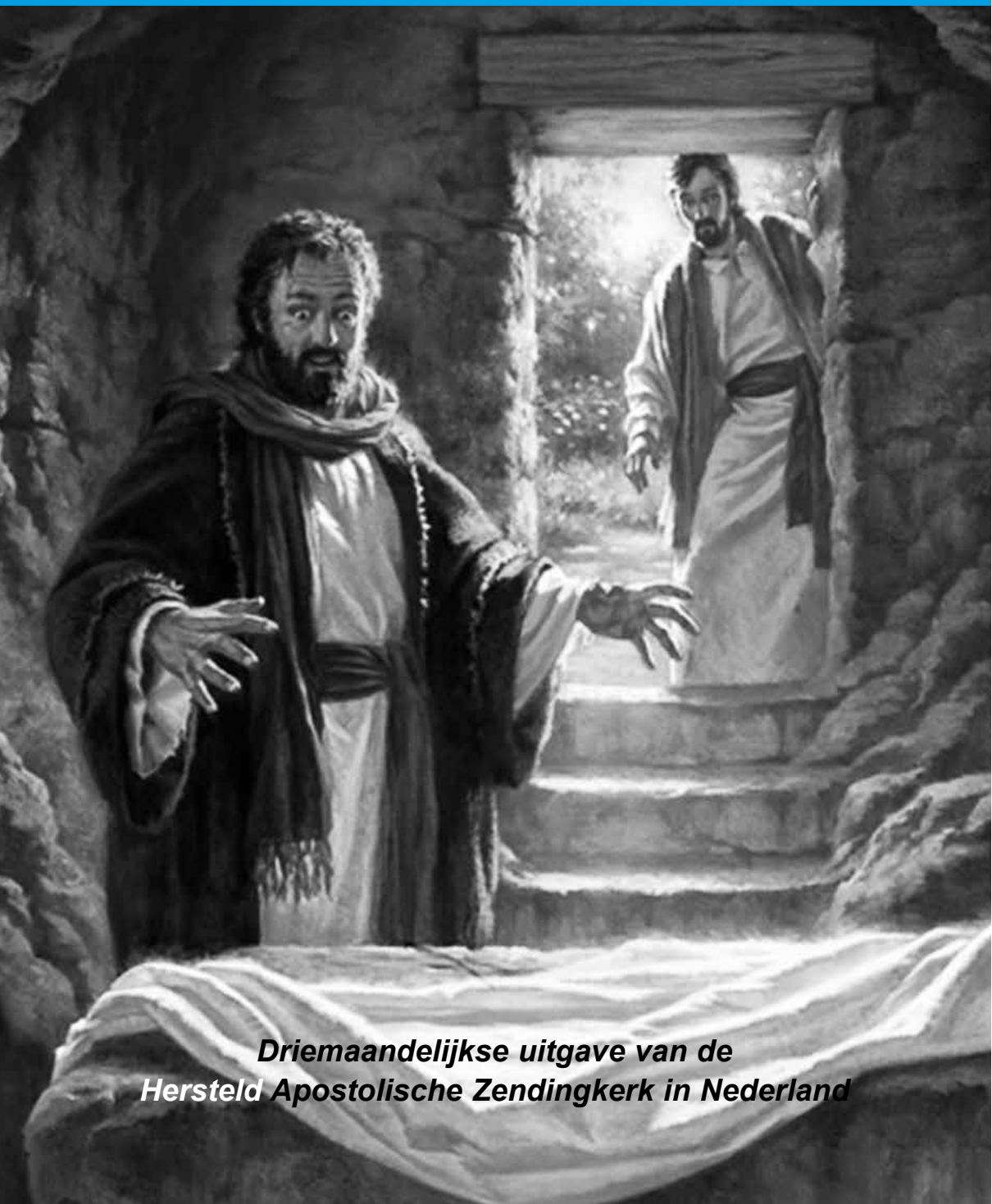

de STEM van de LAATSTE BAZUIN

41^e jaargang nr. 60, voorjaar 2015

*Driemaandelijke uitgave van de
Hersteld Apostolische Zendingkerk in Nederland*

Reiziger doet Golgotha (fragment)

*Zij hebben Hem, zonder zich af te vragen
of Hij het kon verdragen,
met nagels aan een kruis geslagen.*

*En toen Hij daar te lijden hing,
- een spijker is een lelijk ding -
zei Hij: Vader vergeef het hun.*

*Zei Hij: ze weten niet wat ze doen.
Het was hun er immers om te doen,
om eens te zien, wat of Hij nu zou doen!*

*Zo heeft Hij nog voor hen gebeden,
en in Zijn sterven aan hen meegegeven
een alibi voor hun geweten.*

*En ik stond in de verte quasi wat te praten
met 'n paar onnodige, onnozele soldaten.
Ze deden immers tóch, wat ze niet konden
laten.*

*(G. Achterberg –
begin van de korte
gedichtencyclus
Reiziger doet Golgotha)*

COLOFON

Uitgeverij 'De Kandelaar'
Herenweg 7 bis
3513 CA Utrecht
Telefoon: 030 230 07 44
www.uitgeverijdekandelaar.nl

Redactie:

Hogerbeetsstraat 32
2242 TR Wassenaar
www.hazknederland.org
a.w.b@casema.nl
Telefoon: 030-603 28 98

Abonnementen worden gratis verstrekt.

Opgave 023-5285561
of via e-mail:
info@uitgeverijdekandelaar.nl
Overname van artikelen alleen
met toestemming, ongewijzigd
en met bronvermelding.

Redactie:

A.W. Berkhof
R.C. Boekhout
H. Kuipers

Hoofredactie: H.F. Rijnders

Productie en lay-out:

theologische uitgeverij
NARRATIO
Postbus 1006
4200 CA Gorinchem

ISSN: 1568 - 3419

Bij de voorplaat:
Een leeg graf

In de mensen een welbehagen

Op het moment dat dit artikel geschreven wordt, zo aan het begin van de veertigdagentijd, echoot het 'Ere zij God' nog in ons achterhoofd. En met name de laatste zin: 'In de mensen een welbehagen'. In de nacht van de geboorte van onze Heer en Heiland klinkt in de velden van Efrata het lied van de hemelse engelen dat ook nu nog tot ons doordringt. In de meest geestelijk donkere dagen van die tijd is het welbehagen van God tot een hoogtepunt gestegen. Want in die volheid van de tijd, dat de zonde van de mensheid ten top was gestegen, de afval waarschijnlijk niet erger kon zijn, toen zond God Zijn Zoon om de wereld te verlossen van al haar zonden. We lezen in Gl.4:4 'Maar toen de volheid des tijds gekomen was, heeft God zijn Zoon uitgezonden, geboren uit een vrouw, geboren onder de wet.' Als wij daar bij stilstaan dat God Zijn eigen Zoon aan de mensen gegeven heeft tot verzoening met Hemzelf, hoe groot moet dan het welbehagen van God in de mens zijn? Deze vraag kan ik voor u niet beantwoorden, dan alleen maar God te danken en eer te geven voor zulke onmetelijke liefde en eindeloze genade.

Welbehagen

Laten wij eerst eens kijken, wat welbehagen betekent. Het betekent meer dan iets liefhebben of fijn vinden. Ergens een welbehagen in

hebben, strekt zich vanuit het hart van iemand voor een ander of iets. Het gaat verder dan ontferming of barmhartigheid. Het is een innerlijke genegenheid tot een ander of iets, die deze genegenheid ook opwekt. Zonder dat de ander daarop zinspeelt of er invloed op heeft. Als het goed is, hebben wij een welbehagen in onze kinderen. Hoe jong of oud ze ook zijn, wat zij ook doen in het leven, zij worden vanuit ons hart geliefd. Ook al lijkt de wederliefde niet altijd even groot, toch zullen wij als ouders er alles aan doen hen te helpen, motiveren, steunen en verzorgen, omdat wij geloven in hun kunnen en wederliefde tot ons. Wij kunnen nooit te veel liefde geven en waar liefde wordt gegeven, wordt zij ook ooit terug gegeven. Dat welbehagen heeft God in de mensheid, hoe zondig en veraf ze ook van

Hem verwijderd stonden of staan. Hoe zag de Heer de mensen dan aan, toen Hij Zijn Zoon schonk? Hoe kon de mens dat welbehagen opwekken bij God, dat Hij Zijn Zoon zond? Hoe kon de Heer een welbehagen hebben in de mensheid, die zo verloren en zondig van Hem verwijderd was? God zag de mens met welbehagen aan 'in Christus'! Door het lijden en sterven van de Heiland, werd de mens weer in staat gesteld in Gods reinheid en heiligheid te komen. Enkel en alleen door Christus heeft God de Heer welbehagen in de mens, in u en in mij. Christus onze Verlosser heeft dat voor ons gedaan. De Heer keek verder en zag op de verzoening door het offer van Zijn Zoon.

De mens voor eeuwig verlost van de verwijdering door de zondeval en de daarop volgende straf; de dood. Als wij dat beseffen, dat God Zijn schepsels zo aanziet, met zulk een liefde, dan moet onze wederliefde tot Hem alleen maar groter worden.

Plaatsvervanger

Wanneer wij Jesaja 53 lezen, het gedeelte van het lijden en de verhoging van de Knecht van de Heer, dan lezen wij in vers 10 (SV) het volgende: 'Doch het behaagde den HEERE Hem te verbrijzelen; Hij heeft Hem krank gemaakt; als Zijn ziel Zich tot een schuldoffer gesteld

zal hebben, zo zal Hij zaad zien, Hij zal de dagen verlengen; en het welbehagen des HEEREN zal door Zijn hand gelukkig voortgaan.' Het welbehagen van God voor de mens vinden wij hier op een zeer krachtige manier weergegeven. Als Christus al de zonden van alle mensen op zich genomen heeft, zich tot schuldoffer gesteld en zich 'krank' gemaakt heeft, dan is dat in feite de weergave van de mens. Schuldig en ziek vanwege de zonde. Zoals Pilatus ook zei bij de veroordeling als Jezus gekleed is in een purperen mantel en een doornenkroon op Zijn hoofd: 'Zie, de mens' (Jh.19:5).

De mensheid was niet in staat om zichzelf te genezen en was ten dode opgeschreven. Maar Christus heeft daar onze plaats ingenomen en heeft zich laten verbrijzelen. Het behagen van de Heer in dit vers wijst ons op de liefde voor de mensheid, door de verbrijzeling, of soms ook wel vertaald met verplettering, van de zonden. Daarmee is ook de straf op die zonde weggenomen, zodat ook wij leven zouden. God als Vader had geen behagen in het doden van Zijn Zoon, want in Mt.17:5b lezen wij: 'Deze is mijn Zoon, de geliefde, in wie Ik mijn welbehagen heb; hoort naar Hem!' Nee, God de Vader had genoeg in het verpletteren van de zonde en de dood, die alleen konden worden gedragen door het Lam Gods,

dat zonder zonde zichzelf als een schuldoffer heeft geschonken. Daarom zal het 'welbehagen des Heeren door Zijn hand gelukkig voortgaan!' Met andere woorden: Het evangelie van Christus zal door velen aangenomen worden, die zich willen laten verzoenen met God de Vader. Daarin ligt de boodschap van Gods welbehagen in de mensen: de wederliefde voor Hem en tot Hem!

De laatste tijd

De liefde van God voor de mens, in Zijn Drievuldigheid, is voor ons mensen ondoorgrondelijk. Eindeloos groot! Wij hoeven enkel maar aan te nemen wat Hij door Zijn liefde wil schenken; Zijn Zoon Jezus Christus als onze Verlosser en Zaligmaker, Die door Zijn Heilige Geest ons wil leiden en besturen, ja doet wandelen op die verhoogde weg. Laten wij dan ook niet verslappen, maar Zijn heil ten volle aannemen. Wij leven in de laatste tijd, de stem van de laatste bazuin klinkt en laat het Maranatha-getuigenis horen: De Heer komt, en Kom Heer Jezus! Dat door dit getuigenis misschien nog (vele) mensen tot en in het welbehagen van God mogen komen. Maar wie heeft de prediking gehoord? Jesaja 53 begint met deze woorden. Wie heeft deze laatste bazuin gehoord en wie is er geraakt door het evangelie van verlossing en genade? Wie is zich het welbehagen van God gewaar geworden? Helaas moeten ook wij bekennen dat het er steeds minder zijn. Hier in West-Europa, maar zeker ook in Nederland zijn er steeds

minder mensen die de 'Prediking' aannemen. De afval is enorm, de leegloop in de kerken is niet meer te keren en vele kerken moeten noodgedwongen de deuren sluiten wegens gebrek aan leden, voorgangers en geld. De zonden van de mensen stapelen zich op, men is verduisterd en leeft in een geestelijke nacht. Europa betekent ook avondland, het land waar het licht onder gaat. Maar ook nu klinkt nog of weer: 'In de mensen een welbehagen!' Ook nu ziet de Heer op de mensheid neer met welbehagen en zal de Heer straks Zijn rijk van vrede en gerechtigheid schenken aan de mensen. De satan gebonden, vrede voor alle mensen. Dan zal de Heer uitroepen het jaar van het welbehagen van de Heer: Js.61:2,3a: 'om uit te roepen een jaar van het welbehagen des HEREN en een dag der wrake van onze God; om alle treurende te troosten, om over de treurende van Sion te beschikken, dat men hun geve hoofdsieraad in plaats van as, vreugdeolie in plaats van rouw, een lofgewaad in plaats van een kwijnende geest.' Het jaar van welbehagen is het rijk van duizend jaar vrede en gerechtigheid voor alle mensen dat dan zal aanvangen. Alle tranen worden gedroogd, geen rouw, enkel vreugde. Moge deze Paasboodschap ons ook dit jaar nog verheugen. Christus heeft voor ons overwonnen de zonde, de dood en leeft, opdat wij in Hem zullen leven. God ter ere en tot zegen voor velen die Zijn stem willen horen. Amen.

R. F. Bijster

ACTIE 'RED EEN KIND'

Financieel overzicht betreffende het jaar 2014

BANKREKENING

ONTVANGSTEN		UITGAVEN	
Saldo per 01-01-2014	€ 1.472,61	Red een Kind, Zwolle	€ 1.872,00
Vaste maandelijkse giften 2014	- 1.298,13	SNS Bank, Arnhem	
		Diverse bankkosten	7,20
Individuele giften 2014	- 1.070,00	Saldo per 31-12-2014	- 1.961,54
	-----		-----
Totaal	€ 3840,74		€ 3840,74
	=====		=====

Geachte sponsors, de Heer heeft ons weer de gelegenheid gegeven in 2014 om onze bijdrage aan de Actie 'Red een Kind' te kunnen realiseren. Daarvoor zeggen wij u heel hartelijk dank.

Op dit moment sponsoren wij 6 kinderen. Wij ontvangen diverse malen bericht van deze kinderen. In deze berichten maken zij kenbaar dat het goed met hen gaat en zij zeer dankbaar zijn dat wij hen steunen. Zij zijn blij dat ze op deze wijze hun doel kunnen waarmaken. Zij vertellen ook dat zij voor ons bidden en de Heer vragen of ook Hij ons wil zegenen.

Wij die in deze westerse wereld leven, kunnen over het algemeen nog kopen wat wij willen. Wanneer wij erbij stil staan, dat zij dat alles niet hebben, is ons hart dan niet geneigd om ook een kleine bijdrage te leveren voor deze kinderen?

Er zijn nog zoveel kinderen die niet in de gelegenheid zijn om iets op te bouwen in hun leven. Daarom hopen wij dat er onder de broeders en zusters nog personen zijn die voor deze kinderen nog een bijdrage willen geven, zodat ook zij gesponsord kunnen worden. De nood in de Derde Wereldlanden is zeer hoog, dan leven wij hier in het Westen in weelde. Wanneer u aan deze actie uw bijdragen zou willen geven hetzij maandelijks of dat u incidenteel wat wilt geven, dan kunt u dit doen op bankrekening NL17SNSB 096.35.50.225 t.n.v. Hersteld Apostolische Zendingkerk, Utrecht. Laat uw hart spreken. Het is nodig dat wij een handje mee helpen tegen de nood in de Derde Wereld.

Alvast dank voor uw medewerking, namens de actie Red een Kind.

A. Hobé, Utrecht,
02 februari 2015

Zie, de mens

De beelden die we in ons hoofd hebben als we Bijbelverhalen lezen, zijn vaak beïnvloed door de voorstellingen die we in de loop van ons leven zagen. Dat betekent dat ze vaak niet kloppen. Een voorbeeld is dat Jezus in schilderijen uit de Middeleeuwen (en daarom nu nog steeds) vaak wordt afgebeeld met lang haar, terwijl we bij beelden van keizers uit dezelfde tijd zien, dat deze kortharig worden weergegeven. En Paulus schrijft de Korintiërs: 'Leert de natuur zelf u niet, dat, indien een man lang haar draagt, dit een schande voor hem is' (1Kor.11:14). De Heer droeg dus geen lang haar, dat moge duidelijk zijn.

Acanthus

Iets dergelijks kan er ook aan de hand zijn met de kroon van doornen die de Heer opgezet kreeg door de soldaten van Pilatus. Zij bespotten Jezus door Hem ook nog een purperen mantel aan te doen en een rietstok te geven (Mt.27:28,29). 'Gegroet, Koning der Joden,' spraken zij 'en zij gaven Hem slagen in het gelaat' (Jh.19:3).

De afbeeldingen die wij van dit tafereel en van de namaakkroon kennen, laten een soort gevlochten christusdoorn zien, die rondom boven op het hoofd van de Heer werd geplaatst en daar allerlei wonden veroorzaakte. In het Grieks wordt voor die doornen het woord 'akantha' gebruikt. De blaadjes van

de ons bekende acanthus hebben aan het einde van de lobben tamelijk scherpe stekels. Griekse zuilen werden vaak versierd met het motief van de bladen van deze plant. De kroon van grote acanthusdorens, die in een stralenkrans uiteenstonden, deed denken aan beeltenissen van de keizer met om het hoofd de stralen van de zon. Omdat de soldaten spotten met het vorst zijn van Christus ligt het voor de hand dat inderdaad deze acanthus werd gebruikt en was de situatie minder bloederig dan wij misschien denken. Althans als het om die doornenkroon gaat, want de Heer was al gezeseld (Jh.19:1). Tegelijkertijd gebruikten ze een symboliek, waarvan ze de draagwijdte niet overzagen. De Heer was werkelijk een vorst, de Koning der eeuwen zelfs en Hij wordt in het evangelie beschouwd en aangeduid als de zon die opkomt, het Licht der wereld.

Genesis 3

Hij was echter ook Degene Die de zonden van de mens op Zich nam. Als we het begin van Johannes 19 lezen, kan ons treffen dat er opvallende overeenkomsten bestaan met de geschiedenis van de zondeval, zoals we die lezen in Gn.3. Om te beginnen werd Adam verteld: 'Omdat gij naar uw vrouw hebt geluisterd en van de boom gegeten, waarvan Ik u geboden had: Gij zult daarvan niet eten, is de aard-

bodem om uwentwil vervloekt; al zwoegende zult gij daarvan eten zolang gij leeft, en doornen en distelen zal hij u voortbrengen.' De Heer nam de vloek van de mens op Zich en ook dat wordt gesymboliseerd door de kroon van doornen die Hem opgezet werd, resultaat van de menselijke val.

Adam en Eva bemerkten na het eten van de vrucht van de boom der kennis van goed en kwaad dat zij naakt waren. 'Toen zij het geluid van de HERE God hoorden, die in de hof wandelde in de avondkoelte, verborgen de mens en zijn vrouw zich voor de HERE God tussen het geboomte in de hof,' (Gn.3:8). De eerste Adam ontdekte dat de relatie met God vreselijk veranderd was: hij was bang voor God geworden. De tweede Adam, onze Here Jezus had ook een goede relatie met Zijn Vader, maar werd voor ons tot zonde gemaakt en moest aan het kruis roepen: 'Eli, Eli, lama sabachtani? Dat is: Mijn God, mijn God, waarom hebt Gij Mij verlaten' (Mt.27:46)?

Adam en Eva kregen van God klederen, gemaakt van vellen van dieren. Er had bloedstorting plaatsgevonden! De Heer werd ook van Zijn klederen ontdaan en kreeg een purperen mantel omgehangen. Purper is niet alleen voor koningen en hooggeplaatsten maar ook de priesters droegen purperen kleding (Ex.39:1). Christus werd onze Hogepriester in de hemel, zittende aan de rechterhand van de Vader en werd door de soldaten al zo gekleed. Er moest bloedstorting plaatsvinden en dat werd het bloed

van de Heer Zelf. Hij gaf Zijn leven om dat van ons te sparen.

Ecce homo

De hele situatie zat Pilatus niet lekker. Zijn vrouw had hem ook al een boodschap gestuurd: 'Bemoei u toch niet met die rechtvaardige, want ik heb heden in een droom veel om Hem geleden.' Maar hij durfde desondanks niet tegen het volk in te gaan. Hij liet Jezus komen, gezeseld, de spottende outfit aan en probeerde sympathie voor de Heer te wekken. 'Zie, de mens' (Ecce homo, in het Latijn), zei de Romeinse procurator, of met andere woorden 'Kijk toch eens hoe deze mens lijdt.' Maar zijn plannetje faalde, want meteen begon de menigte te roepen dat de Heer gekruisigd moest worden.

Wat lezen we in Gn.3:22? 'Zie, de mens is geworden als Onzer een door de kennis van goed en kwaad; nu dan, laat hij zijn hand niet uitstrekken en ook van de boom des levens nemen en eten, zodat hij in eeuwigheid zou leven.' De Drievuldige God overlegde en sprak ook 'Zie, de mens'. 'Hen adam,' staat er in het Hebreeuws. De mens mocht niet van de boom des levens in Edens hof eten, zodat hij in eeuwigheid een zondaar zou blijven. Adam en Eva werden weggejaagd en het paradijs werd gesloten en bewaakt door twee cherubs opdat zij of andere zondaren niet terug zouden kunnen komen en van de boom eten.

Onze Heer is de boom des levens (Jh.15:1; Op.2:7; 22:14) die na Zijn verheerlijking gegeten kan worden

door het nuttigen van het Heilig Avondmaal. Hij is en geeft toch het leven (Jh.6:51,54;14:6). En bovendien kon de Heer na Zijn kruisdood het paradijs weer openen, zoals Hij kon zeggen aan de medeveroordeelde aan het kruis: 'Voorwaar, Ik zeg u, heden zult gij met Mij in het paradijs zijn' (Lu.23:43).

Overwinnen

Pilatus zei 'Zie, de mens.' Ja, zie hier de mens in al zijn ellende. We kunnen in de Heer de mens herkennen, zoals hij voor God staat in zijn zonden. Maar ook, zie de Mens Die Zich voor alle mensen die dat willen aannemen heeft borg gesteld en nu voor hen betaalt. We herkennen Christus hier als de vervulling van Js.53: 'Hij had gestalte noch luister, dat wij hem zouden hebben aangezien, noch gedaante, dat wij hem zouden hebben begeerd. Hij was

veracht en van mensen verlaten, een man van smarten (...) Maar om onze overtredingen werd hij doorboord, om onze ongerechtigheden verbrijzeld; de straf die ons de vrede aanbrengt, was op hem, en door zijn striemen is ons genezing geworden.'

Wat God de slang voorhield, ook in Gn.3:(15), werd vervuld: 'Ik zal vijandschap zetten tussen u en de vrouw, en tussen uw zaad en haar zaad; dit zal u de kop vermorzelen en gij zult het de hiel vermorzelen.' Onze Heer is geworden tot de boom des levens en de belofte aan de Efeziërs zal de overwinnende gelovige toekomen: 'Wie overwint, hem zal Ik geven te eten van de boom des levens, die in het paradijs Gods is.' Onze Here Jezus komt toe 'aanbidding, prijs en eer en dankb're lofgezangen'.

A.W. Berkhof

Lijden & leiden

De woordjes lijden en leiden schrijf je op twee verschillende manieren en bij het uitspreken van deze woorden hoor je geen verschil, maar ze hebben wel een heel andere betekenis. Lijden met een lange ij betekent 'toestand dat je pijn en ellende hebt' en het leiden met een ei betekent 'in een bepaalde richting gaan of brengen.' Maar deze woorden, hoe verschillend ze ook zijn, hebben wel veel met elkaar te maken, want bij het lijden moet men soms een lange en moeilijke

weg gaan, waarop wij geleid worden. We denken dan aan broeders, zusters of kinderen die problemen hebben of ziek zijn, maar ook die te horen hebben gekregen dat ze een zeer ernstige ziekte hebben en niet weten hoe het met hen zal aflopen en hoe de weg zal wezen die ze moeten bewandelen. Dezen lijden en leiden. En soms zie je aan hen en voel je hoe men geëmotioneerd wordt bij het zingen van een bepaald lied of bij het horen van een Schriftgedeelte en ook bij het

horen van een gebed. Hun stem verstomt en de tranen krijgen hun vrije loop en wij die ernaast staan, worden meegenomen in hun verdriet. Er staat ook niet voor niets geschreven in de Romeinenbrief (12:15): 'Weest blijde met de blijden, weent met de wenenden.' In deze lijdens tijd, die ook wel veertigdagentijd wordt genoemd, is het lijden bij hen nog gevoeliger en wordt het intenser beleefd en herleefd. Het bidden voor hen is daarom zo belangrijk en het geeft hun kracht als men hoort dat er voor hen gebeden wordt.

Onze Heer

Het lijden van onze Heer Jezus is ook een lange weg geweest want toen Jezus pas was geboren, kwam Zijn leven al in gevaar. Hij moest samen met Zijn vader en moeder vluchten naar Egypte omdat er een koning was die bang en angstig werd dat zijn koningschap van hem zou worden afgenomen. Bij de ontmoeting van Simeon in de tempel voorspelde Simeon het al en zei tot de moeder van Jezus: 'Zie, deze is gesteld tot een val en opstanding van velen in Israel en tot een teken, dat weersproken wordt (en door uw eigen ziel zal een zwaard gaan), opdat de overleggingen uit vele harten openbaar worden' (Lk.2:34,35). En deze voorspelling van de oude Simeon, die wachtende was op de ontmoeting van zijn Verlosser, is ook waarlijk uitgekomen. Hoewel de Heer Jezus in Zijn laatste jaren vele tekenen en wonderen heeft gedaan voor de mensheid om ze dichterbij met hun hart bij God te

brenghen, waren Zijn laatste jaren een lijdensweg geweest, want we lezen dat de haat en jaloezie tegen Hem steeds groter werd. Het waren de leraren die zich zo verwonderden wat Jezus hen leerde in de tempel toen Hij 12 jaar was. En nu haatten die zelfde leraren, Farizeeën en Schriftgeleerden Hem zo erg dat ze Zijn dood wensten.

Als een Lam

Maar het lijden van Jezus is toch geheel anders dan bij het lijden van ons. De Heer wist namelijk al lang van te voren wat Hem te wachten stond en dit vertelde Hij ook vele malen aan Zijn discipelen.

In Mt.16:21 staat: 'Van toen aan begon Jezus Christus zijn discipelen te tonen, dat Hij naar Jeruzalem moest gaan en veel lijden van de zijde der oudsten en overpriesters en schriftgeleerden en gedood worden en ten derden dage opgewekt worden.' Dat is het grote verschil met ons lijden dat de Heer al wist wat hem te wachten stond, elke bespottung, vernedering, zweepslag, en elke doorn die Zijn hoofd verwondde tot bloedens toe en de hamerslagen waarmee de spijkers door handen en voeten werden geslagen, voelde de Heer al lang van te voren. Hij wist dat dit Zijn lijdensweg zou worden.

En hoewel Jezus alle macht had om dit te voorkomen ging Hij als een mak Lam naar Zijn slachtbank. Ja, zelfs satan wist van de macht die Jezus bezat, want bij de verzoeking in de woestijn lezen we van de satan: 'En hij leidde Hem naar Jeruzalem en stelde Hem

op de rand van het dak des tempels en hij zeide tot Hem: Indien Gij Gods Zoon zijt, werp Uzelf dan van hier naar beneden; want er staat geschreven: Aan zijn engelen zal Hij opdracht geven aangaande u om u te behoeden, en: Op de handen zullen zij u dragen, opdat gij uw voet niet aan een steen stoot' (Mt.4:6). Maar nee, de Heer Jezus maakte van die macht geen gebruik, omdat Hij Zijn lijden deed voor alle mensen, ook voor de mensen van voor Zijn geboorte zowel als voor mensen van na Zijn geboorte. Ieder mens die in Hem gelooft zal bevrijd worden van zonden en van het eeuwige lijden, namelijk de zonden die leiden naar de eeuwige dood.

Die dood kon alleen maar door het lijden van de Zoon van God overwonnen worden.

Gekruisigd

Wist u dat bij elke hamerslag waar de ruwe spijkers door Zijn handen gingen, dat onze namen zijn gegraveerd in Zijn beide handpalmen? In Js.49:16 staat: 'Zie, Ik heb u in mijn handpalmen gegrift.' Ook deze woorden spreekt de Heer wel eens tegen ons door het woord van profetie. Wij zijn door het geloof in Jezus Christus mede gekruisigd. Apostel Paulus schrijft het zo mooi in Rm.6:3-5: 'Of weet gij niet, dat wij allen, die in Christus Jezus gedoopt zijn, in zijn dood gedoopt zijn? Wij zijn dan met Hem begraven door de doop in de dood, opdat, gelijk Christus uit de doden opgewekt is door de majesteit des Vaders, zo ook wij in nieuwheid des levens zouden wandelen.

Want indien wij samengegroeid zijn met hetgeen gelijk is aan zijn dood, zullen wij het ook zijn met hetgeen gelijk is aan zijn opstanding.' Zo zullen wij, levenden en doden, de dood door het geloof in Jezus Christus overwinnen.

Door het geloof

Door alles wat Jezus sprak en wat ook waarlijk door Hem is gedaan, namelijk het 'lijden en leiden' kunnen wij ook vertrouwen op Zijn Woord dat Hij aan ons geopenbaard heeft, namelijk dat Hij zal wederkomen om Zijn bruidsgemeente te komen halen. Want als wij daarin niet geloven dan lijdt de Heer Jezus weer. Daarom is het vieren en het intens beleven van het Heilig Avondmaal zo belangrijk, wij laten dan ons persoonlijke getuigenis aan de Heer zien, namelijk dat wij geloven dat de Heer Jezus voor ons heeft geleden, is gestorven en opgestaan. De priester spreekt ook de volgende woorden bij de dienst van het Heilig Avondmaal uit: 'Die Mijn vlees eet en Mijn bloed drinkt, heeft het leven in zich blijvende en Ik (Jezus) zal hem (haar) opwekken ten uiterste dage.' Naar die tijd zien wij met verlangen uit, dat de laatste bazuin zal klinken en de graven zich zullen openen en wij allen dan worden opgenomen om voor eeuwig bij de Heer te mogen zijn. Dat 'lijden en leiden' is door Jezus vrijwillig en met grote Goddelijke liefde voor ons gedaan. Daarom wordt ons roepen steeds maar sterker: 'Kom Heer Jezus, kom. Maranatha.'

F.A.J.M. Thesselaar

Paarlen poorten

In de Bijbel lezen we op verschillende plaatsen van parels. Op de meeste plaatsen in de Bijbel worden parels gekenmerkt door een grote waarde en zijn zij een kostbaar sieraad: 'Evenzo is het Koninkrijk der hemelen gelijk aan een koopman, die schone parelen zocht. Toen hij een kostbare parel gevonden had, ging hij heen en verkocht al wat hij had, en kocht die (Mt.13:45-46). Hier wordt de rijkdom van het geloof aangeduid, dat ver uitgaat boven de wereldse rijkdom. Ook in het boek Hooglied worden parels met grote rijkdom in het geestelijk leven voorgesteld. 'Uw wangen zijn liefelijk in de spangen, uw hals in de parelsnoeren (Hgl.1:10 SV). Hier worden de parelsnoeren om haar hals als versieringen, of verordeningen bedoeld, uitgaande van de Here Jezus, die openbaar worden in de ambten aan de gemeente in haar geheel geschonken. Van hen wordt verwacht dat ze voorbeelden zijn in de gemeenten en voor het gehele volk. Zij moeten de rijkdom en schoonheid van het geloof uitstralen als een licht in de wereld, als een sieraad. Ook als er een H. Verzegeling wordt verricht, wordt er soms in een openbaring ook gesproken door de Heer, dat er een parel, als sieraad bevestigd is aan Zijn kroon. Hier is het dus een persoon, die een bepaalde toerusting heeft ontvangen in de H. Verzegeling.

Poorten

De meest wonderlijke Bijbelpassage is wel Openbaring 21:21 waar er van poorten gesproken wordt die uit één parel bestaan: 'En de twaalf poorten waren twaalf paarlen, een iedere poort was elk uit een parel; en de straat der stad was zuiver goud; gelijk doorluchtig glas.' Poorten zijn de mogelijkheden om iets af te sluiten of te openen om naar binnen te gaan. Voor het hemels Jeruzalem, waarover in Openbaring gesproken wordt, zijn er mensen, ambten nodig om door naar binnen te kunnen gaan.

Zoals we reeds hebben aangehaald in de verklaring hierboven staande van Hooglied waar ambten en ordeningen aanwezig zijn om de inzettingen van de Here te leren onderhouden. Niet zomaar ieder kon en kan de stad binnengaan. Men moet aan eisen van het bestuur voldoen om inwoner te kunnen zijn, of toegang te worden verleend. Men kan door sacramenten te ontvangen en te onderhouden tot het volk van de Heer behoren. Ook Paulus moest bijvoorbeeld iets overleggen waardoor hij bewees het Romeins burgerschap te hebben. Daardoor was hij gerechtigd om bepaalde voorrechten te kunnen genieten. Zo zal ook iedereen een toegangsbewijs nodig hebben, waardoor hij binnen kan gaan in het nieuwe Jeruzalem.

Door het geloof

Nu de verklaring van de Parel als Poort, wat op de ambten door de Heer gegeven, door mensen bekleed, slaat. Om de heerlijke toekomst te kunnen beërven, moet men tot het Gods volk behoren, door onvoorwaardelijk in het verzoevend offer van Christus te geloven. Dat is het geloof in de genade van God de Vader. Maar hoe zullen de mensen kunnen geloven als ze er niet van gehoord hebben? Paulus onderwijst de Romeinen als volgt: 'Hoe zullen zij dan Hem

aanroepen, in wie zij niet geloofd hebben? Hoe geloven in Hem, van wie zij niet gehoord hebben? Hoe horen zonder prediker? (...) Zo is dan het geloof uit het horen, en het horen door het woord van Christus' (Rm.10:14,17). Hieruit blijkt dat de Heer mensen zendt om te spreken wat zij gezien en gehoord hebben door woorden van Christus en

door de H. Geest. Het zijn mannen in een ambt geplaatst door de Heer, geroepen om de mensen toe te bereiden voor Zijn komst en tot Zijn bruid. Paulus is een der uitnemendste mannen die deze opdracht probeert uit te voeren als hij zegt hoe hij zich inspant voor de gemeente Gods om tot die hoogte te brengen die de Heer daaraan stelt: 'Och, verdroegt gij een weinig onverstand van mij! Maar dat doet gij ook. Want met een ijver Gods waak ik over u, want ik heb u verbonden aan een man, om u als een reine maagd voor Christus te stellen' (2Kor.11:1-2). Zo blijkt dan dat als wij het hemelse Jeruzalem kunnen ingaan, we door een der poorten moeten ingaan, wat inhoudt dat er mannen in een ambt gesteld zijn, die ons tot ingang dienen, door het woord Gods waaruit zij de volmacht hebben ontvangen.

Vergelijking

Waarom nu de vergelijking tussen parel en mens? Een parel kan ontstaan doordat bijvoorbeeld een klein korreltje zand in de schaal van een oester komt. De oester kapselt deze in met verschillende lagen parelmoer en het proces gaat door totdat de oester sterft of opgevist en open gemaakt wordt. Zo ontstaan parels van verschillende grootte en kleur. Elke parel is verschillend, maar alle zijn van dezelfde samenstelling, het parelmoer. De Heer spreekt dat Abraham nakomelingen zal hebben, talrijk als het zand aan de zee: 'Gij toch hebt gezegd: Ik zal u zeker weldoen en uw nageslacht maken als het zand der zee, dat

wegens de menigte niet geteld kan worden (Gen.32:12). Abrahams nakroost zou talrijk zijn als het zand der zee; de mens is dan ook maar als een korrel zand, niet gevormd door een mens maar door Gods toelatingen in de natuur. Enkele van deze zandkorrels komen in de schelp van de oester terecht. Zo is het ook met de mens, dat er maar enkelen zijn die tot die verhoogde staat als eerstelingen gebracht worden en uit hen worden mannen genomen om een ambt te mogen bekleden.

De zandkorrel gaat een lange periode van ontwikkeling en groei doormaken. Wordt hij eerst afgesloten van de buitenwereld dan wordt hij met steeds een nieuwe laag van parelmoer bedekt, tot dat hij een mooie zeldzame parel is geworden. Deze ontwikkeling wordt mee bewerkt doordat er steeds vers water door de beschermende schelp, die open en dicht gaat, langs de parel stroomt. Dit polijst de parel als het ware zodat alle scherpe puntjes er af geslepen worden, met als eindresultaat een zeldzame en unieke parel in grootte en kleur. Zij zijn het, die de genadegaven van de Heer mogen uitdelen. Zo wordt ook het gelovig eerstelingskind gevormd. In de beschermende handen van de Vader wordt hij/zij met het water van het evangelie omspoeld. Wordt men steeds weer gereinigd van de zonden, door de zondenvergeving van het afwassende bloed van Christus om een vernieuwde mens te worden die voorbestemd wordt eenmaal tot de bruid te mogen behoren.

Sieraad

Zo wordt de mens vergeleken met een parel, in het bijzonder als de H. Verzegeling is ontvangen. Daarom kan apostel Schwartz zijn bewering staven dat parels mensen zijn die uitblinken in christelijk geloof. Indien we met parels vergeleken worden en de gelijkenis goed opgaat, zijn zij het die oprecht in het geloof wandelen, wetende dat ze als eerstelingen kwetsbaar zijn in deze wereld, die in veel opzichten wreed en doorspekt is met antichristelijke meningen en gedachten. We zijn terecht gekomen als een zandkorrel aan de zee, (als Abrahams zaad) in de bescherming en zorg van de Here en Hij kapselt ons in met Zijn liefde en genade om eenmaal de bruid te mogen vormen voor de Verlosser. Ach Here, maak ons tot een sieraad in de wereld, doe ons opwassen tot grote rijkdom. 'De HERE zal u als zijn heilig volk bevestigen, zoals Hij u gezworen heeft, indien gij de geboden van de HERE, uw God, onderhoudt en in zijn wegen wandelt' (Dt.28:9).

Ten slotte: De hals verbindt het lichaam met het hoofd. Zo heeft de bruid haar hals, in de haar door de Here Jezus gegeven opzieners, versierd. De hals is het type van het ambt, de schakel tussen het Hoofd, Christus en de gemeente, het lichaam van Christus. Zo mogen de ambten als een sieraad van een parelsnoer zijn aan het lichaam van Christus, de levende gemeente Gods.

F. Brust

De wereld staat in brand...

.....maar kinderen hebben hem niet aangestoken. Nog niet zo lang geleden hoorde ik de reclamespot van Unicef op de radio en zette deze me aan het denken. Bij (kleine) kinderen denk je bijvoorbeeld aan zorg, liefde, vertrouwen, warmte en aan- en afhankelijkheid. Zijn we allen niet vertederd als we het jonge leven zien? Op de rol van kinderen in deze tijd zullen we later in dit stukje nog iets zeggen. Hierop vooruitlopend kunnen we echter al wel verwijzen naar Mt.18:1-3: 'Op dat ogenblik kwamen de discipelen bij Jezus en vroegen: Wie is wel de grootste in het Koninkrijk der hemelen? En Hij riep een kind tot Zich, plaatste dat in hun midden, en zeide: Voorwaar, Ik zeg u, wanneer gij u niet bekeert en wordt als de kinderen, zult gij het Koninkrijk der hemelen voorzeker niet binnengaan.' Wij worden gemaand om ons in het geloof als kinderen te gedragen. Oftewel om ons over te geven aan Zijn zorg, Zijn liefde te beantwoorden etc.

De wereld wankelt

Ik heb verder nog eens op internet gezocht op de tekst 'de wereld staat in brand'. Wat we dan vinden is natuurlijk logisch en weten we allemaal: oorlogen, chaos, vluchtelingenstromen, rampen, financiële en politieke crises, ontwrichte samenlevingsverbanden, honger, armoede etc. In de begeleidende teksten vinden we

opmerkingen terug dat de wereld wankelt en de vraag hoe lang dit door mag gaan. Men spreekt nu al over het feit dat de wereld wankelt. Zo ervaart men het nu kennelijk al maar zo ver is het nog niet. Wel spreekt de Bijbel hierover in Jesaja 24 dat aanbevolen wordt om in zijn geheel te lezen. Het moment dat de gerichten over de aarde komen wordt in dit hoofdstuk beschreven maar ligt zeker nog in de nabije toekomst. In tegenstelling tot wat sommigen ons willen doen geloven neemt de intensiteit van hetgeen hierboven is beschreven niet af maar toe! Het zegt iets over de tijd waarin wij leven. Het woord van God geeft ook hier de antwoorden waar we steun en kracht uit kunnen putten. De Heere Jezus zegt bijv. in Mt.24:6-8 het volgende: 'Ook zult gij horen van oorlogen en van geruchten van oorlogen. Ziet toe, weest niet verontrust; want dat moet geschieden, maar het einde is het nog niet. Want volk zal opstaan tegen volk, en koninkrijk tegen koninkrijk, en er zullen nu hier, dan daar, hongersnoden en aardbevingen zijn. Doch dat alles is het begin der weeën.' Let op: dit is dus het *begin* der weeën. Daaruit kunnen we dus afleiden dat het nog erger zal worden. Wellicht gaat dit ons voorstellingsvermogen te boven. Vers 12 leert: 'En omdat de wetsverachting toeneemt, zal de liefde van de meesten verkillen.' Dit zien we dagelijks en in

toenemende mate terug in de samenleving. Hier zijn een aantal natuurlijke zaken benoemd, ligt de basis hiervan echter niet in het geestelijke?

Ontwikkelingen in het geloofsleven

Al gedurende lange tijd zien we een grote lauwheid en onverschilligheid ten aanzien van God en de dienst aan God, afval in en van de Christenheid, onjuiste leringen (met onjuist wordt bedoeld een lering die strijdig is met hetgeen de Bijbel ons leert), het optreden van valse profeten en mensen die zich de christus noemen. Ook dit mogen wij al weten vanuit de Schrift. Mt.24:23–25 zegt: 'Indien dan iemand tot u zegt: Zie, hier is de Christus, of: Hier, gelooft het niet. Want er zullen valse christussen en valse profeten opstaan en zij zullen grote tekenen en wonderen doen, zodat zij, ware het mogelijk, ook de uitverkorenen zouden verleiden. Zie, Ik heb het u voorzeggd.' Dezen zullen dus grote tekenen en wonderen doen. De Heer waarschuwt ons hiervoor en geeft ook aan dat Hij het van tevoren al aan ons meegeeft als waarschuwing. We mogen niet in de listige verleidingen vallen van de vorst der duisternis. Juist om ons hierbij te helpen de goede richting te vinden heeft de Heer de Bijbel gegeven én ambten én gaven. Op deze wijze wil de Heer Zijn kinderen schragen en dragen. De kinderen hierboven genoemd worden niet meer met de Heer opgevoed, gaan niet of in afnemende mate naar christelijk onderwijs, weten

weinig tot niets van de zondagsheiliging. Wel worden kinderen opgevoed met gedachten omtrent de maakbaarheid van de samenleving waarbij de achterliggende gedachte is dat we God niet meer nodig hebben. We regelen het zelf wel. De komende jaren worden er duizenden kerken gesloten (Bron: Donatus). Ook zullen er vele tot een winkelcentrum of appartementencomplex worden omgebouwd. Te triest voor woorden. Waar zijn de liefhebbers van Zijn Woord en Zijn ordeningen en instellingen gebleven?

Nog is het moment niet daar

Wij weten dat deze zaken voorafgaan de wederkomst van de Here Jezus Christus. Op basis van de beschreven situatie in de wereld mogen we dus afleiden dat Zijn komst nabij is. Hoe nabij? De Heer zelf zegt in Mt.24 vanaf vers 36 het volgende: 'Doch van die dag en van die ure weet niemand, ook de engelen der hemelen niet, ook de Zoon niet, maar de Vader alleen. Want zoals het was in de dagen van Noach, zo zal de komst van de Zoon des mensen zijn. Want zoals zij in die dagen voor de zondvloed waren, etende en drinkende, huwende en ten huwelijk gevende, tot op de dag, waarop Noach in de ark ging, en zij niets bemerkten, eer de zondvloed kwam en hen allen wegnam, zo zal ook de komst van de Zoon des mensen zijn. Dan zullen er twee in het veld zijn, een zal aangenomen worden en een achtergelaten worden; twee vrouwen zullen aan het malen zijn met de molen, een zal aangenomen wor-

den, en een achtergelaten worden. Waakt dan, want gij weet niet, op welke dag uw Here komt.' Alleen God de Vader weet dus wanneer dit te gebeuren staat. Wel geeft Hij ons inzicht in wat de situatie op en in de wereld is en die is dat de mensheid bezig is met aardse zaken en niet met de zaken van Zijn koninkrijk. Van diezelfde mensheid wordt volgens apostel Petrus (vanaf 2Pt.3:3) gezegd: Waar blijft de belofte van Zijn komst? Is dat niet wat we terugzien: spot en hoon ten aanzien van het geloof? Ook dit is een teken! Als men gewoon doorleest tot vers 9 dan kan men ook het antwoord lezen: 'De Here talmt niet met de belofte, al zijn er, die aan talmen denken, maar Hij is lankmoedig jegens u, daar Hij niet wil, dat sommigen verloren gaan, doch dat allen tot bekering komen.' Het evangelisatiewerk van de Heer (en van ons als mede-arbeiders) is dus nog niet klaar.

De toekomst

De situatie in de wereld zal echt niet verbeteren op allerlei gebieden. Dat mogen we op basis van

het bovenstaande en de trendmatige ontwikkeling die we zien wel aannemen. Het past gewoon in het patroon van 'de tekenen der tijden' en hieruit kunnen we afleiden dat het moment van Zijn wederkomst echt niet ver weg meer is. Het is geweldig dat de Heer zich door Woord en Geest openbaart en ons laat zien waar we in de tijd staan! Nog een korte tijd en dan zal plaatshebben hetgeen in 2Ts.2 wordt beschreven: 'Laat niemand u misleiden, op welke wijze ook, want eerst moet de afval komen en de mens der wetteloosheid zich openbaren, de zoon des verderfs, de tegenstander, die zich verheft tegen al wat God of voorwerp van verering heet, zodat hij zich in de tempel Gods zet, om aan zich te laten zien, dat hij een god is. (...) En gij weet thans wel, wat hem weerhoudt, totdat hij zich openbaart op zijn tijd. Want het geheimenis der wetteloosheid is reeds in werking; wacht slechts totdat hij, die op het ogenblik nog weerhoudt, verwijderd is. Dan zal de wetteloze zich openbaren; hem zal de Here Jezus doden door de adem zijnsmonds en machteloos maken door zijn verschijning, als Hij komt.' Degene die hem weerhoudt is de bruidsgemeente die wacht op de opname en het samenzijn met haar Verlosser en Zaligmaker. Ontwikkelingen in de wereld en kerk maken dat ons uitzicht steeds scherper wordt! Laten we de tekenen der tijden niet veronachtzamen en ons klaarmaken voor Zijn komst. Maranatha.

R.C. Boekhout

Basan

Basan is de naam van het gebied ten oosten van de zee van Tiberias en dus aan de andere kant van de Jordaan. De naam betekent 'lichte grond' of 'vruchtbaar'. Tijdens de tocht naar het beloofde land werd de landstreek veroverd op koning Og en gegeven aan de halve stam Manasse.

Og als type

Og, zo lezen we in Dt.3:11, 'de koning van Basan, was overgebleven als laatste der Refaïeten; zie, zijn rustbank was een rustbank van ijzer; zij staat immers in Rabba der Ammonieten. Negen el is zij lang en vier el breed naar de gewone el.' We kunnen dus concluderen dat deze man de laatste van de reuzen was. De gewone el is ongeveer 45 centimeter en ervan uitgaande dat het bed langer was dan de man zelf, moet hij toch ergens tussen de drie en vier meter lang geweest zijn.

Og is in deze een type van de antichrist in het laatste der dagen, ook een heerser die verslagen zal worden, voordat het beloofde land wordt ingenomen, als de Heer terugkomt. Die 'tegenstander, die zich verheft tegen al wat God of voorwerp van verering heet' (2Ts.2:4) zal strijden tegen Gods volk, net zoals Og deed: 'Og, de koning van Basan, trok uit, ons tegemoet, hij en zijn gehele volk, om bij Edreï slag te leveren.' Maar de Heer gaf de koning met zijn

volk in de hand der Israëlieten: 'wij versloegen hem zo volkomen, dat wij van hem niemand ontkomen lieten. Wij namen toentertijd al zijn steden in; er was geen stad, die wij hem niet ontnamen, zestig steden, de gehele landstreek van Argob, het koninkrijk van Og in Basan.' Og mocht dan een lang bed hebben, maar het is zoals we vinden in Jes.28:20,21: 'Het bed zal te kort zijn om zich daarop uit te strekken en de deken te smal om zich daarin te wikkelen. Want de HERE zal opstaan.' Het getal negen is het getal van de voleinding of het oordeel (als laatste enkele getal; Christus stierf aan het kruis op het negende uur). Vier is (ook) het getal van de aarde (windstreken, dagdelen, seizoenen). De antichrist heeft het voorzien op de zeggenschap over de gehele aarde, maar 'hem zal de Here Jezus doden door de adem zijnsmonds en machteloos maken door zijn verschijning, als Hij komt' (2Ts.2:8). De rustbank van Og was van ijzer. IJzer in Gods Woord heeft vaak de betekenis van afval en verwoesting van het Goddelijke (zie Jr.6:28-30, Dn.2:40,42), terwijl een bed rust suggereert, en dat kan ook valse rust zijn die niet steunt op het Woord en de beloften van de Heer, maar op die van valse leraars en profeten: 'Terwijl zij zeggen: het is alles vrede en rust, overkomt hun, als de weeën een zwangere vrouw, een plotseling verderf, en

zij zullen geenszins ontkomen.' (1Ts.5:3). Net als Og met zijn volk, zullen de antichristen het onderspit delven tegen Christus die in heerlijkheid zal wederkomen, voor iedereen zichtbaar: 'De Zoon des mensen zal zijn engelen uitzenden en zij zullen uit zijn Koninkrijk verzamelen al wat tot zonde verleidt en hen, die de ongerechtigheid bedrijven, en zij zullen hen in de vurige oven werpen; daar zal het geweest zijn en het tandengeknars' (Mt.13:41,42).

Vruchtbaar

De hoogvlakte van Basan schijnt grotendeels boomloos te zijn geweest, maar de bergketens waren met wouden bedekt, waarin statige eiken stonden. In Ez.27:3-5 lezen we dat de Fenicische scheepsbouwers uit Tyrus hun sterke roeiriemen van de bomen uit Basan maakten. Maar in Js.2:12,13 lezen we: 'Want er is een dag van de HERE der heerscharen tegen al wat hoogmoedig is en trots en tegen al wat zich verheft, opdat het vernederd worde; tegen (...) alle eiken van Basan.' De eiken van Basan staan voor hoogmoed, die eenmaal door de oordelen van God zal worden tenietgedaan: 'Jammert, gij eiken van Basan, omdat het ondoordringbare woud is neergestort' (Zch.11:2).

De 'lichte grond', zoals de naam Basan vertaald kan worden, bestaat uit een mengsel van turf en roodbruine aarde. Beken en smeltwater van de berg Hermon maakten de gehele streek tot een voortreffelijk landbouwgebied. Wegens haar buitengewone vruchtbaarheid was deze vlakte een rijke korenschuur.

Ook waren er vette weiden, die zeer geschikt waren voor de teelt van runderen en schapen. Die runderen komen we ook regelmatig in Gods Woord tegen, ook in negatieve zin. We lezen in Am.4:1 dat de vrouwen van hooggeplaatste mannen zo werden toegesproken: 'Hoor dit woord, gij koeien van Basan, die woont op de berg van Samaria, gij, die geringen verdrukt en armen vertrapt, die zegt tot uw heren: Breng aan, dat wij drinken!' Dat is nou niet positief te noemen! De vrouwen staan hier voor de kerken die aan het eind der tijden meeheulen met de antichristelijke machten in kerk en staat. Zij zijn geworden tot een Babylon van onheilige tegenspraak en een verzameling van onheilige en onreine leringen. Het oordeel zal over hen komen, leert o.a. het vervolg van Amos 4.

Stieren

De belangrijkste reden om het artikel over Basan te schrijven vinden we echter in Psalm 22. Dat is de Psalm die David schreef, maar waar wij het lijden van onze Heer kunnen herkennen, meteen al in het begin: 'Mijn God, mijn God, waarom hebt Gij mij verlaten, verre zijnde van mijn verlossing, bij de woorden van mijn jammerklacht?' En in vers 6 (soms vs. 7) vinden we: 'Ik ben een worm en geen man, een smaad voor de mensen en veracht door het volk.' Het is de situatie van Christus aan het kruis. In vers 12 en 13 vinden we dan: 'Vele stieren hebben mij omringd, buffels van Basan hebben mij omsingeld; zij sperren

Jaaroverzicht 2014

hun muil tegen mij open; een verscheurende, brullende leeuw.' De vette stieren worden hier zelfs als roofdieren beschouwd. We lezen in Ps.17:10,11: 'Zij sluiten hun vette hart toe, met hun mond spreken zij hovaardig; zij omringen ons thans, waar wij ook gaan, hun oogmerk is ons ter aarde te werpen.' De stieren van Basan staan voor de aanklagers van de Heer, de oversten van het volk, Farizeeën, schriftgeleerden, de priesters die eindelijk hun zin kregen. De versmade Here Jezus werd gekruisigd omdat Hij de waarheid sprak die hen niet zinde. Hij wás Gods Zoon. Het gevolg? 'Als water ben ik uitgestort en al mijn beenderen zijn ontwricht; mijn hart is geworden als was, het is gesmolten in mijn binnenste; verdroogd als een scherf is mijn kracht, mijn tong kleeft aan mijn gehemelte; in het stof des doods legt Gij mij neer' (Ps.22:14,15).

Zijn lijden en sterven is ons tot verlossing geboden. Het einde van de psalm jubelt: 'Want Hij heeft niet veracht noch versmaad de ellende van de ellendige, en zijn aangezicht niet voor hem verborgen, maar Hij heeft gehoord, toen hij tot Hem riep.' Dat getuigenis is over de hele aarde gegaan: 'Alle einden der aarde zullen het gedenken en zich tot de HERE bekeren; alle geslachten der volken zullen zich nederbuigen voor uw aangezicht.' Het is nog niet zo ver, maar we kijken er wel naar uit. De opgestane Heer komt weder en alle knie zal zich eenmaal voor Hem buigen (Js.45:23; Flp.2:10). Dat geldt ook hen die eens als stieren van Basan voorgesteld werden in Ps.22.

'Hem zij de heerlijkheid in de gemeente en in Christus Jezus tot in alle geslachten, van eeuwigheid tot eeuwigheid' (Ef.3:21)! Maranatha.

A.W. Berkhof

Tijdens het Joodse Nieuwjaar (Rosj Hasjana), dat trouwens meestal in onze maand september wordt gevierd en twee dagen telt, is het de gewoonte om in de synagoge 100 keer op de sjofar, de ramshoorn of bazuin te blazen. Daarmee wordt men als het ware wakker geschud omdat de komende dagen in het teken staan van inkeer, tot de grote verzoendag (Jom Kippoer). In het gebed van die dag wordt spijt betuigd over de verkeerde daden die mensen in het voorgaande jaar hebben gedaan. In aloude tijden ging de hogepriester de tempel in, naar het heiligste der heiligen, om daar verzoening te doen voor het volk. Dat gebeurt natuurlijk nu niet meer omdat de tempel verwoest werd in het jaar 72 na Chr.

De bazuin blazen

Bij ons is elke zondag een verzoendag waarin we tot onszelf inkeren, de schuld bekennen van de dagen ervoor en door het opnieuw gegeven ambt der verzoening worden vrijgesproken, mits we oprecht waren in ons belijden. Het op de bazuin blazen heeft bij ons de betekenis van het verkondigen van het evangelie. Dat is de blijde boodschap van het mogelijke eeuwige leven met God, Die Zijn Zoon zond om de verzoening aan te brengen. Normaal was dat alleen de legeraanvoerders een bazuin kregen maar Gideon gaf al zijn mannen

onder andere een ramshoorn om daarop te blazen bij de aanval op de Midianieten (Ri.7), waarna we in het 22ste vers lezen: 'Terwijl nu de driehonderd op de horens bliezen, richtte de HERE in de gehele legerplaats het zwaard van de een tegen de ander, en het leger vluchtte...' Wij kunnen ervan leren dat we allen gesteld zijn om het evangelie te verkondigen. Riepen ook Gideons mannen niet 'Het zwaard van de HERE en van Gideon!' Zo mogen ook wij de Gods Woord verkondigen en belijden dat Jezus de zonden heeft gedragen van allen die in Hem geloven willen, want Gideon is natuurlijk type van de Heer, Die Zijn kerk leidt en bestuurt.

Terugkijkend

Als we nu terugzien op het afgelopen jaar mogen we ons afvragen of we ons deel hebben bijgedragen aan het werk dat ons toevertrouwd is. We zullen moeten erkennen dat we niet meer zijn dan andere christenen, maar dat we wel een opdracht hebben gekregen om de komst van de Heer aan te kondigen en de mensen om ons heen op te roepen tot bekering, als een Johannes de dooper. Vast punt in het jaar is daarbij de lezing 'Zo zegt de Here HERE', dit jaar in Putten op de Veluwe tweemaal gehouden in de maand november. Ook mogen we de ontmoetingsdag hierbij rekenen, niet dat evangelisatie hier op

de voorgrond staat, maar het is wel de plek waar we medechristenen treffen. De onderwerpen die elke keer worden gekozen, staan mees-tentijds in het teken van de nabije en verdere toekomst. Dit jaar was het onderwerp de Persoon van de Heilige Geest, waar na de inleiding vier workshops werden georgani-seerd, met onder meer de thema's 'Een nieuwe hemel en een nieuwe aarde' en 'Jezus, het Middelpunt'. In diverse gemeenten werden en worden Open Bijbelavonden gehouden met deelnemers van verschillende denominaties, waar ook verschillende onderwerpen worden besproken.

Jongeren

Afgelopen jaar was er ook weer veel aandacht voor jongeren. Zij leven in een moeilijke tijd, waarin rondom behoorlijk aan hen getrok-ken wordt. De wereld heeft zo op het oog heel veel te bieden. Het

probleem ermee is dat dit alleen maar tijdelijke zaken betreft. Jong-eren hebben extra toerusting nodig om te verstaan dat het eeu-wige vele malen uitgaat boven het vergankelijke. Zij missen nog vaak de ervaring van het omgaan met de Heer en daarom werden ook weer een aantal jongerendiensten gehouden met thema's als 'De Heer is trouw tot in het laatste nage-slacht' en 'profetie'. In Amersfoort was een jongvolwassenendienst met als thema "Hoe ga je om met de druk van werk, social media en dagelijks leven in je geloofsleven?" Niet alle diensten werden even-goed bezocht, maar de hoop is dat ook jongeren voldoende gevoed worden om staande te blijven in het geloof. Zij hebben het nodig dat we hen blijven opdragen in het gebed.

We mogen constateren dat de Heer wederom ons rijkelijk heeft gezegend in het afgelopen jaar.

Gemeentelijke gebeurtenissen in 2014

Amersfoort

H. Waterdoop

4-5-2014

Hannah Louisa
dochter van br. &
zr. E. Doppenberg-Rijke
Dieke

dochter van br. & zr. A.W.C.
van Kommer-Jonker
14-9-2014

Pim

zoon van br. en zr. J. van den
Born-Doppenberg

Belijdenis

14-9-2014

zr. A. van den Born-Doppenberg

Amsterdam

Belijdenis

09-11-2014

zr. Kirsten Sifra Misset

Arnhem

H. Verzegeling

06-04-2014

Morris Naud Sam

zoon

en

Aukje Anne Sophie
dochter van br. en zr.
S. Schreurs-Janssen

Overleden

25-06-2014

Zr. Cornelia J. Groot (70 jr)

18-10-2014

Zr. Margaretha E. van de
Pavert-van de Kamp (60 jr)

Haarlem

H. Waterdoop

29-06-2015

Samuël Antoon Pesch

Zoon van br. en zr. R. A.
Pesch-Spelhofen

Overleden

10-02-2014

Br. Ferdinand Bijster (71 jr)

Wageningen

Overleden

10-12-2014

Zr. Anna Zuiderveld-Ausma (91 jr)

16-12-2014

Zr. Johanna A. v. Es-Meurs (83 jr)

Zierikzee

Overleden

03-09-2014

Br. Johannes J. Capelle (80 jr)

kapel van de gemeente Amsterdam

De erediensten worden op zondag gehouden te:

Amersfoort	Banckertstraat 3	10 en 17 uur
Amsterdam	Burg. Röellstraat 199	10:30 en 17 uur
Arnhem	Uitzichtkerk, Zaslaan 22	10 en 17 uur
Enkhuizen	Zuiderhavendijk 25	10:30 en 17 uur
's-Gravenhage	Willemstraat 69	10 uur en (17 uur 2e en laatste zondag v.d. maand)
Groningen	Geulstraat 14	10 uur
Haarlem	Wilhelminastraat 21	10 en 17 uur
Utrecht	Herenweg 7	10 en 17 uur
Wageningen	Churchillweg 138, hoek Kolkakkerweg	10 en 16:30 uur
Zierikzee	Lutherse kerk Gat van West-Noord-Westen	10 uur tweemaal per maand
Hersteld Apostolische Zendingkerk		
Correspondentieadres: H.F. Rijnders, Hogerbeetsstraat 32, 2242 TR Wassenaar		